

megállapításával megvalósult. Ez a jogellenesség alapja és ebből következik a sérelemdíj megfizetése.

A felperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete téves. A személyiségi jog megsértését ugyanis azzal követték el az igazságügyi szakértők, hogy jelentősen akadályozták az objektív igazság kiderítését. Tévesnek ítélte a felperes az alperesi jogi képviselő és az elsőfokú bíróság azon megállapítását, amely szerint a tisztességes eljáráshoz való jog nem személyiségi jog. Tévesnek ítélte azt a bírói álláspontot is a felperes, hogy a felek között nem volt jogviszony, ennek ellentmond az, hogy a felperes megkeresésére dr. ██████████ igazságügyi orvosszakértő válaszolt, ezzel gyakorlatilag elismerte a jogviszony meglétét, a választ akár ráutaló magatartásnak is lehet tekinteni -érvelt a felperes.

Az általános személyiségi jog megfogalmazása körében utalt a felperes a 34/1992. (VI.1.) AB határozatban, valamint az Alaptörvény 2. cikkében foglaltakra.

A fellebbezésében arra is hivatkozott, hogy a felperesnek, mint a néhai férjének sérült az a védendő joga is, amely a teljes családi élethez való jogként határozható meg.

A felperes megítélése szerint „az igazságügyi orvosszakértő elkövette az emberi méltóság sérelmét, megsértette a felperes személyes testi és lelki épségét, magánéletét”. Részletesen kitért arra, hogy minden olyan jog személyiségi jogsértés tárgya lehet, amely a sérthetetlen emberi méltóságból ered. Az emberi méltóság sérelmét jelenti az ember személyes biztonságát, testi és lelki egészségét, magánéletét és társadalmi helyzetét érintő, akaratan kívül bekövetkezett olyan külső beavatkozás, amely addigi élethelyzetét, életvitelét megzavarja, vagy korlátozza úgy, hogy további döntéseit és cselekvési lehetőségeit, a személyiségének szabad kibontakozását csak ennek hatásával megküzdve, az őt ért sérelem súlya alatt alakíthatja.

A felperes a fellebbezésében kérte, hogy az új eljárásban állapítsa meg a bíróság az alperes „rosszsziszemű, mulasztásos jogsértését” és kötelezze az alperest 600.000,- Ft összegű sérelemdíj és járulékai, valamint perköltség megfizetésére. Kötelezze továbbá a másodfokú bíróság az alperest, hogy írásban kérjen elnézést a felperestől 8 napon belül tértivevényes levél formájában az emberi méltóság, a személyiségi jogok megsértése miatt.

A felperes fellebbezésére az alperes fellebbezési ellenkérelmet terjesztett elő, amelyben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, figyelemmel annak helyes indokaira.

A fellebbezési ellenkérelmében kifejtette az alperes, hogy a felperes elsődleges fellebbezési kérelme az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére és a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására irányul, azonban téves a felperes azon feltevése, amely szerint az ügyben az elsőfokon eljáró ██████████ Bíróság ne rendelkezett volna hatáskörrel. Az alperes rámutatott, hogy a felperes hatásköri kifogása a Pp.23.§-ának (1) bekezdés ga) pontjának téves értelmezésén alapul. A felperes ugyanis a perben nem érvényesített felróhatóságtól független igényt, vagyis nem kérte a jogsértés tényének megállapítását, ezért ügye járásbírói hatáskörbe tartozott. Minden személyiségi jogsértési szankció alkalmazhatóságának feltétele a jogsértés tényének megállapítása (a döntés indokolásában), ám ha nincs olyan kereseti kérelem, amelyre tekintettel erről a rendelkező részben kellene döntenie a bíróságnak, úgy a Pp. általános hatásköri szabályai irányadók az ügyre. Nem sértett tehát hatásköri szabályt az elsőfokon eljáró bíróság, így ezen okból az ítélet hatályon kívül helyezésére nem kerülhet sor.

Nem tartotta alaposnak az alperes a felperes érdemi hivatkozásait sem. Helyesen állapította meg az